

Судско веће Хашког суда погрешно је протумачило транскрипте са састанка председника Фрање Туђмана и војних и политичких руководилаца очи "Олује" и на основу тога погрешно закључило да је осмишљен удружени злочиначки подухват да се трајно уклоне Срби и да је томе значајно допринео генерал Младен Маркач, наводи се у жалби Маркачеве одбране. Маркач у својој жалби на пресуду наводи да су Срби из Хрватске отишли не због гранатирања, већ због лоших животних услова, антихрватске пропаганде и напетости у региону.

Генерали Маркач и Анте Готовина 15. априла су као учесници злочиначког подухвата не правоснажно осуђени у Хашком трибуналу за злочине над српским цивилима за време и након "Олује", на 18, односно 24 године затвора, док је генерал Иван Чермак ослобођен.

Одбрана је жалбу послала мејлом у понедељак, последњег дана рока и на 118 страница и тражи да Трибунал ослободи Маркача или, алтернативно, "смањивање претеране затворске казне".

Маркач и својој жалби каже да су Срби из Крајине отишли "због сиромаштва и лоших животних услова, као и анти-хрватске пропаганде коју су њихови лидери вршили".

"Отишли су због етничког ауто-чишћења, због постојећих планова за евакуацију вођства РСК и спонтаног одласка цивила, као и због жеље Југославије да поправи властиту етничку слику уз помоћ избеглих Срба из Хрватске", истиче се у жалби Младена Маркача.

Маркачева одбрана се састављајући ову жалбу позива на "новооткривене доказе" - записнике Врховног савета одбране у Београду после "Олује" по којима је узрок масовног одласка Срба била одлука локалних власти.

Више од пола Маркачеве жалбе посвећено је закључцима судског већа у Хагу о

постојању удруженог злочиначког подухвата, при чему адвокати истичу да је расправно веће починило и правне и чињеничне погрешке у анализи састанка на Брионима 31. јула, на коме је испланирана операција "Олуја".

У жалби се исцрпно анализирају кључни делови брионског транскрипта, као што је расправа о отварању коридора за евакуацију српских цивила на почетку "Олује" и објашњавају грешке већа у интерпретацији тог транскрипта.

Одбрана, поред осталог, наводи да су Маркачеве опаске на састанку ограничене на оперативна питања и да нема никаквих доказа нити да је био свестан неког злочиначког плана нити да се с њиме сагласио, а истиче и да је правно погрешно из самог присуства састанку извличити закључак о нужном чланству у удруженом злочиначком подухвату.

Маркачева одбрана упозорава да Готовинине речи на састанку, а које су један од важнијих темеља његове осуђујуће пресуде, да велики број цивила већ одлази из Книна и да ће се њихов број смањити одржавањем притиска, веће погрешно интерпретира као доказ његовог учешћа у удруженом злочиначком подухвату, уместо да их тумачи у контексту Туђманове изјаве да одлазак цивила за собом повлачи одлазак непријатељских снага и тиме води до брже војне победе.

У жалби се помиње и да та Готовинина реченица, изречена неколико дана пре "Олује", поткопава главну тезу судског већа у пресуди о прогону цивила у великом броју артиљеријским нападима хрватских снага тек у првим данима "Олује".

Одбрана Маркача сматра и да је веће повреду права починило јер није ни разматрало као могућу интерпретацију чињеницу да су Бриони били састанак на коме се договарала легитимна акција ослобађања која је онда наводно проведена незаконито.

Веће се морало одредити у погледу легалности "Олује", јер то може произвести међународно-правне последице по Хрватску, сматра одбрана. У жалби се упозорава и на грешке у тумачењу брионског састанка у светлу каснијих догађаја, јер артиљеријско гађање цивила и спречавање њиховог повратка нису никад ни поменути на самом састанку.

Поред осталог, одбрана Маркача образлаже и зашто је суд погрешио у закључцима да је специјална полиција разорила и опљачкала Грачац и разорила Доњи Лапац, две вароши у јужној Лици.

Одбрана оспорава и закључке већа о почињеном злочину депортације као злочину против човечности и закључке већа да је све време које обухвата оптужница владао оружани сукоб.

(Вести)